

8. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ

οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν
 ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν οὔτ' ἄρ φρένας οὔτ' ἀγορητύν.
 ἄλλος μὲν γὰρ εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ,
 ἀλλὰ θεὸς μορφήν ἔπεσι στέφει, οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν 170
 τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
 αἰδοῖ μιλίχρη, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν,
 ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστνυ θεὸν ὧς εἰσορόωσιν.

ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν,
 ἀλλ' οὐ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν, 175
 ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπές, οὐδέ κεν ἄλλως
 οὐδὲ θεὸς τεύξειε, νόον δ' ἀποφώλιός ἐσσι.

ῥωιάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆϊς ἀέθλων,
 ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἴω 180

ἔμμεναι, ὄφρ' ἦβη τε πεποίθεα χερσὶ τ' ἐμῆσι.
 νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
 ἀλλὰ καὶ ὧς κακὰ πολλὰ παθὼν πειρήσομ' ἀέθλων·
 θυμοδακῆς γὰρ μῦθος· ἐπότρυνας δέ με εἰπών.” 185

Ἡ ῥα καὶ αὐτῷ φάρεϊ ἀναίξας λάβε δίσκον
 μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρότερον οὐκ ὀλίγον περ
 ἢ οἴω Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.

τόν ῥα περιστρέψας ἦκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός,
 βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ 190
 Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
 λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς· ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντων
 ῥίμφα θέων ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη
 ἀνδρὶ δέμας εἰκνῖα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

“ Καί κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα 195